

Кніжніца новага фармату

Тая, што ўмее здзіўляць

Так вызначыла сутнасць сучаснай бібліятэкі Аксана Драчан, дырэктар Уздзенскай раённай бібліятэкі. Шыкоўная кніжніца ў гэтым раённым цэнтры радуе карыстальнікаў камфортом.

Але галоўнае, на думку Аксаны Валер'еўны і ў чым гэтак жа глыбока перакананы яе калегі, — стварыць у кніжным храме такую атмасферу, каб абудзіць душы людзей святым, якое дорыць кніга.

— Аксана Валер'еўна, як ваша бібліятэка пазіцыянуе сябе ў сучаснай інфармацыйнай прасторы?

— Штогод з зайдросным пастаянствам да нас прыходзяць больш за трох тысяч карыстальнікаў, людзей самых розных узростаў, професій, сацыяльных груп. Летась кнігавыдача склада 51 746 тыс. экзэмпляраў дакументаў. Бібліятэка мае ўніверсальны фонд, які налічвае звыш 3 тыс. экзэмпляраў дакументаў. Толькі за мінулы год фонд папоўніўся на 2 тыс. экзэмпляраў. Узрасла ў параўнанні з мінулымі гадамі і падпіска на перыядычныя выданні.

выданняў. Сярод вяскоўцаў аказала ся 362 карыстальнікі, кнігавыдача для іх склада 6902 экзэмпляры.

— Аксана Валер'еўна, падзяліцеся досведам вашай краязнаўчай работы.

— Нашаму бацьку-Нёману сілы на даюць рачулкі, так і наша агульнае рэчышча добрых спраў сілкуеца разнымі кірункамі дзеянасці. Скажам, знакавым для бібліятэкі быў 1960 год, калі ёй прысвоілі імя Паўлюка Труса. З тae пары літаратурнаму краязнаўству — зялёнае свято. Шукаючы матэрыялы, бібліятэкарэ так паширылі кола пры-хільнікаў, што хто толькі да края-знаўства ні далучыўся: мясцове насељніцтва, школьнікі, пісьменнікі-землякі, сваякі і блізкія знакамітых людзей Уздзеншчыны. Супрацоўнікі бібліятэкі звярталіся ў архівы, шчыльна працавалі з абменна-рэзервовым фондам Нацыянальнай бібліятэкі Рэспублікі Беларусь. Летась своеасаблівым брэндам бібліятэкі стала адкрыццё краязнаўчай літаратурнай гасцёўні «У Паўлюка», якая стала мастком, што прывёў да нас яшчэ больш краязнаўцаў, бо людзей цікавіць роднае — гісторыя Радзімы, жыццё продкаў, свае карані. А ў бібліятэцы — унікальны фонд краязнаўчай літаратуры: кнігі, перыядычныя выданні, архіўныя матэры-

водгук мае краязнаўчы праект «Мае землякі — мой гонар», вабіць цыкл выставак народных умельцаў «Залатыя руکі уздзенскіх майстроў». Збіраем удзячных чытачоў не толькі ў сценах бібліятэкі, але і на гарадскім стадыёне і гарадской плошчы ля Палаца культуры, у летнім аздаравленчым лагеры «Вясёлка» ў в. Магільна, у сельскіх школах, Уздзенскім гісторыка-краязнаўчым музеі, Уздзенскім райвыканкаме. Наогул, бібліятэка — гэта ўстанова, якая не працуе адасоблена: з намі заўсёды ў звязцы творчыя партнёры.

Абсолютна не хочацца пераводзіць гаворку на інтэрнэт, бо, як мяркуюць некаторыя, у недалёкай перспектыве ён возьме поўную перавагу над друкаваным словам. Інтэрнэт — сапраўды выдатная аператыўная крыніца атрымання ведаў. Дарэчы, і бібліятэка мае хуткасны доступ да сеткі інтэрнэт, тут дзейнічае зона Wi-Fi. Для паслуг карыстальнікаў прадстаўлены «Публічны цэнтр прававой інфармацыі», ЭБДПІ «Эталон».

Бібліятэка і інтэрнэт па сваёй сутнасці — розныя. Не трэба блытаць іх магчымасці. Клопат бібліятэкару ў тым, каб трывала заніць сваю нішу ў інфармацыйнай прасторы рэгіёна, таму і шукаем новыя спосабы папулярызацыі кнігі.

— У такім разе патлумачце, што па-ранейшаму родніць чытача з бібліятэкай?

— Атрымаць інфармацыю — гэта толькі палова справы. Важна яе з некім абмеркаваць, атрымаць да-сведчаны каментарый, хочацца нават праста пабыць сярод аднадумцаў. Зараз нашу дзяржаўную ўстанову культуры «Уздзенская цэнтральная раённая бібліятэка імя П. Труса» правільней называць культурна-асветніцкім цэнтрам. Няма амаль ніводнага дня, каб у нас не ладзілася нейкае мерапрыемства, каб да нас не ехалі шаноўныя гості або каб мы гуртам з самымі актыўнымі чытачамі не збираліся ў дарогу нават за межы раёна. У бібліятэку можна прыйсці з любой прапановай пры вялікай вегаднасці, што яна здзейсніцца. Як, напрыклад, нядаўна было з карцінамі нашай зямлячкі Ніны Лятун: зрабілі яе выстаўку. Гэта мастацкая падзея прыбавіла бібліятэцы і аматараў чытання.

— А бывае ж і так: бібліятэка сама «ходзіць» у народ?

— Дакладней, ездзіць на ўжо добра вядомым у раёне бібліёбусе. «Калі вы не ідзяце ў бібліятэку, то бібліятэка ідзе да вас», — пад такім дэвізам працујуць супрацоўнікі раённай бібліятэкі, якія дастаўляюць кнігі па месцы жыхарства і працы. Яны рухаюцца па 13 маршрутах, часцей за ўсё накіроўваюцца ў маланаселеныя аддаленія вёскі. Летась такім чынам аблужылі 218 гараджан, якія карысталіся 6857 экзэмплярамі розных

кнігі, архункі матэрыялы, фотаздымкі, тэматычныя папкі-дасце, кнігі з аўтографамі, дакументы на электронных носьбітах. Усяго звыш 2 тысяч экзэмпляраў. Акрамя таго, запрашае інфармацыйна-краязнаўчы цэнтр «Там, дзе Нёмана выток — Уздзеншчына», разгорнуты розныя выстаўкі-экспазіцыі. Па-чэснае месца ў краязнаўчым фондзе займае ўласная база дадзеных «Літаратурны скарб Уздзеншчыны» пра пісьменнікаў-землякоў, зробленая супрацоўнікамі бібліятэкі ў фармаце відэофільма.

Выдаём вялікія краязнаўчыя календары пры мецэнацкай падтрымцы прадпрымальніка А. І. Нікіткі. Календары прысвечаны знакамітым асобам Уздзеншчыны і значным гістарычным падзеям нашага краю.

— Цікава даведацца, як на бібліятэчным сайце з'явіўся віртуальны літаратурны музей?

— У 2015 годзе быў створаны бібліятэчны сайт *uzdalib.by*, які адпавядае сучасным патрабаванням распаўсюджвання інфармацыі праз бібліятэчныя інтэрнэт-рэсурсы. Тут сапраўды знаходзіцца віртуальны літаратурны музей, прысвечаны беларускаму класіку літаратуры, паэту-земляку Паўлюку Трусу. Музейная экспазіцыя складаецца з 15 раздзелаў, у якіх змешчаны біяграфічныя звесткі, архіўныя дакументы, лісты і фотаздымкі паэта, яго сяброў і родных. Унікальнымі «экспанатамі» віртуальнага музея сталі асабістыя рэчы Паўлюка Труса: фанерны куфэрак, драўляны пенал, рукапісны сшытак-газета «Низокская жизнь», першы зборнік вершаў «Ветры буйныя».

— А яшчэ на Уздзеншчыне гавораць, што бібліятэкы ўмеюць упрыгожыць любое свята.

— Права давацца ацэнкі нашай работе застаецца за чытачом. Але тое, што робіцца гэта з душой, — абсолютная праўда. У бібліятэцы назапашаны такі багаты матэрыял, што хочацца, каб яго бачылі людзі, ганарыліся нашай спадчынай, таленавітымі землякамі. Супрацоўнікі бібліятэкі рэалізуюць шматлікія акцыі, творчыя праекты, дабрачынныя праграмы. З вялікім поспехам праходзяць мерапрыемствы ў межах інфармацыйна-асветніцкай акцыі «Знаёмыя імёны — новыя сустрэчы», шырокі

— А што гэта за «Літаратурная прышчэпка», атрымаць якую за гонар лічыць кожны?

— Прыдумалі такую навацыю члены маладзёжнай творчай суполкі «Вясёлка». На першым пасяджэнні яны знаёміліся з творчасцю адзін аднаго так: напісалі свае вершы на аркушык са звычайнай бялізной прышчэпкай, памяняліся, а потым чыталі і здагадваліся, каму належыць верш. Ідэя спадабалася, і мы презентавалі гэты забаўляльны праект у мінульым годзе на раённым маладзёжным свяце «Colorfest». А далей — болей. Цяпер наша «Літаратурная прышчэпка» ў розным фармаце «працуе» амаль на кожным мерапрыемстве. Ёсьць меркаванне, што пасля «Літаратурнай прышчэпкі» кола тых, хто «захварэў» чытаннем, пашырылася. І нас гэта вельмі радуе.

Разумеем, што моладзі трэба пра-паноўваць нешта больш крэатыўнае. Раённы літаратурна-асветніцкі праект «Бібліятэка. Моладзь. Кніга» якраз і ўлічвае інтерэсы адoranай плыні пачаткоўцаў. Маладыя літаратары Уздзеншчыны аб'ядналіся ў суполку «Вясёлка». Заўажна, як моладзь і падлеткі пачалі актыўней выказваць свае думкі і меркаванні. Яны глыбей разважаюць аб прачытаных кнігах, больш крытычна аналізуюць. Да таго ж, прыводзяць на літаратурныя пасяджэнні сяброў-аднадумцаў.

— На Уздзеншчыне не засумуеш. Ці праўда, што сам Кандрат Крапіва вам дыхту паддае?

— Літаратурны скарб вядомага байкапісца, а яшчэ і сёлетні яго 120-гадовы юбілей, імпэту, безумоўна, дабавіў. У бібліятэцы створаны падворак Крапівы, дзе прадметы сялянскага побыту таго часу, кніжкі пісьменніка, яго знакамітая героя. Тут жа, на падворку, кожны чытач мае магчымасць далучыцца да акцыі «Чытаем байкі Крапівы разам». У юбілейныя дні Кандрата Крапівы ў бібліятэцы ладзілася многа мерапрыемстваў. Зараз пачынаем рыхтавацца да раённага свята «Нізаўскі Парнас», на якім у верасні абяцаем чытачам прыемны сюрприз.

Алена СТЭЛЬМАХ